

[Kampmann.]

kunne man overveje de tanker, som har været fremme fra socialdemokratisk side, om at lade en del af denne beskatning indstå som offentlig prioritet i forbindelse med disse ejendomshandler.

Jeg har bare villet nævne dette for trods alt at drage lidt mere konstruktive tanker ind end det sædvanlige golde skattesynd, der kommer fra fremskridtspartiet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da dette er ved at udvikle sig til en helt principiel debat om særlig indkomstskat eller kapitalvindingsskat, og da det radikale venstre har været omtalt nogle gange, finder jeg det rigtigst også at komme med et par principielle betragtninger.

Naturligvis bør arbejdsfrie, samfundsskabte fortjenester fortsat beskattes, men jeg må nok sige, at de bør beskattes efter noget bedre end det, som vore to største partier, socialdemokratiet og venstre, har sammenkogt. Venstre har lavet en ordning, der medfører, at landmænd i dag kommer til at betale skat af inflationen. Socialdemokratiet, hvis ordfører for et øjeblik siden her sagde, at hans opgave var at sørge for, at samfundsskabte værdier ikke slap fri, har øjensynlig sikret sig, at man ved de store byer slipper endnu billigere, end nogen ville have forestillet sig det muligt tidligere. Inflationen siden 1972 er ca. 50 pct., så meget er kronen reelt forringet i købekraft. Men hvad er det, man giver i compensation ved den fælles indsats fra socialdemokratiet og venstre? Det er næsten 65 pct., der slipper for beskatning ved de store byer ved de hurtige handler.

Jeg kan kun gentage, at jeg synes, det er dårlig handel, de to partier har gjort. De har snydt hinanden. Socialdemokratiet er bestemt blevet snydt med hensyn til handler i nærheden af de store byer, hvor alt for meget slipper fri for beskatning, og venstre har sikret, at landmændene kommer til at betale skat af inflationen.

Måtte jeg så også lige komme med et par bemærkninger til hr. Ømann. Man kan naturligvis gentage i vulgærpopularitetens navn, at vi har en voldsom stigning i værdien af fast ejendom, men hvis man har et metermål og man i 1965 siger, at der er 100 cm til en meter, og i 1976 siger, at der nu er

50 cm til en meter, så er det klart, at grundene og ejendommene stiger til det dobbelte. Når hr. Ømann når op på disse formidable milliardtal hvert år i stigninger på fast ejendom, så skyldes det simpelt hen, at kronen er blevet så meget mindre værd. Det, der i 1965 kostede 100 kr., koster i 1976 220 kr.

Det kan ikke hjælpe noget, at hr. Ømann tror, at det er en rimelig og retfærdig politik, at vi siger, at de, der ejer fast ejendom, skal have konfiskeret den, bare fordi vi andre lader kronen blive mindre værd. Det er en urimelig politik, som intet har med samfundspolitik at gøre.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Til hr. Kampmanns bemærkning om, at det er en skandale, at vi kommer her den ene gang efter den anden med dette lovforslag om at få den særlige indkomstskat afskaffet, vil jeg gerne sige, at da vi første gang fremsatte forslaget, stod vi alene med det. Nu har de konservative fuldt ud tilsluttet sig forslaget; kristeligt folkeparti er enig med os i principperne, og centrumdemokraterne har også sympati for forslaget. Efterhånden begynder det altså at hjælpe, og det beviser netop, at det er nødvendigt at komme med et sådant forslag den ene gang efter den anden, indtil det efterhånden siver ind hos de forskellige medlemmer. Vi mangler nu kun at få det til også at sive ind hos venstre. Men vi forventer altså ikke, at det nogen sinde går op for hr. Kampmann og socialdemokratiet, at det vil være en mægtig stor samfundssøkonomisk fordel for landet at få denne skat afskaffet.

Dermed kommer jeg ind på den næste bemærkning fra hr. Kampmann, som mente, at det var en skandale, at vi kom her og foreslog skatten afskaffet uden at henvise til, hvor provenuet skulle skaffes fra. For det første sagde jeg i mit første indlæg, at der sandsynligvis ikke ville blive tale om noget nettoprovenutab i kraft af de mange skadelige følgevirkninger, som skatten har. For det andet har vi jo ved vores ændringsforslag til finanslovforslaget klart gjort rede for, hvor pengene skulle skaffes fra. Der var penge både til at afskaffe den særlige indkomstskat og til en skattefri bundgrænse på